

Către,

Consiliul Local al Municipiului Deva

În atenția: Domnului Primar Lucian Ioan Rus

Persoanei desemnate conform art. 7, alin 7 din Legea nr. 52/2002

Ref: Recomandări privind Proiectul de Hotărâre nr. 56/2026 privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a activităților de comerț stradal și utilizare/ocupare temporară a domeniului public de pe raza unității administrativ-teritoriale municipiul Deva, a localității componente și a satelor aparținătoare

Subsemnata HERLEA DANIELA GABRIELA, domiciliată în mun.

, în conformitate cu prevederile art. 7, alin. 6 din Legea nr. 52/2003, depun prezentele obiecții cu privire la Proiectul de Hotărâre nr. 56/2026 privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a activităților de comerț stradal și utilizare/ocupare temporară a domeniului public de pe raza unității administrativ-teritoriale municipiul Deva, a localității componente și a satelor aparținătoare:

În cadrul procedurii de transparență decizională, invoc înainte de orice observație de fond o **gravă eroare de procedură: am constatat existența a două variante paralele și neidentice** ale prezentului Regulament, publicate simultan pe site-ul Primăriei Municipiului Deva, în secțiunea *Transparență Decizională* și o alta în *Monitorul Oficial Local al Municipiului Deva – secțiunea 3.1. Registrul proiectelor de hotărâri*.

Această practică încalcă flagrant **Legea nr. 52/2003 și Legea nr. 24/2000**, deoarece **induce în eroare publicul și autoritatea deliberativă**, fiind imposibil de stabilit care este forma supusă oficial dezbaterii. Deși în varianta de la secțiunea *Transparență* s-au încercat anumite corecturi de formă, ambele versiuni abundă în erori inacceptabile.

Prin urmare, observațiile de mai jos vizează erorile grave de fond și formă care persistă și care fac textul inaplicabil, indiferent de varianta consultată.

Proiectul de Hotărâre

Introducerea unui articol privind intrarea în vigoare:

Prevederile Regulamentului referitoare la contravenții intră în vigoare cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare

ANEXA

Art. 2

Obiecții;

- **Redundanța (Pleonasm):** Enumerarea „*activități comerciale, sociale, sportive*” se repetă inutil (de două ori în aceeași frază);
- **Terminologia învechită:** Termenul de „*factori*” este impropriu aici. În limbaj juridic, se folosește „**subiecți**”, „**destinatari**” sau, cel mai simplu, „**persoane**”;
- **Enumerarea defectuoasă:** „Persoane fizice autorizate, persoane juridice, organizații familiale” sunt deja acoperite de conceptul de operatori economici/persoane fizice și juridice;
- „**Etc.**” nu se folosește în actele normative. O enumerare legală trebuie să fie închisă sau să folosească sintagma „*precum și alte entități similare*”;
- **Înainte de „etc.”:** Nu se pune niciodată virgulă. Abrevierea „etc.” provine din latinescul *et caetera* („și ceilalți/celelalte”), iar în limba română nu punem virgulă înainte de conjuncția „și” când aceasta încheie o enumerare simplă;
- **Înainte de „ori”:** Atunci când „ori” are rol de conjuncție disjunctivă

termeni. Virgula se folosește doar dacă „ori” se repetă (ex: „*ori în zonele publice, ori pe proprietățile private*”);

- **Lipsa menționării meșteșugarilor** - Dacă regulamentul vizează zonele publice din Deva (unde adesea sunt târguri sau activități tradiționale), **omiterea meșteșugarilor este o lacună importantă. În limbaj juridic, aceștia pot fi incluși sub cupola de „producători artizanali” sau „persoane care exercită activități meșteșugărești”;**

- **„Municipiul Deva”** - Eroare de dactilografiere - (lipsește „i”-ul), care într-un act oficial este inacceptabilă;

- Satele aparținătoare *fac parte* din Municipiul Deva - Pentru evitarea oricăror confuzii interpretative și pentru a asigura corelarea cu normele de tehnică legislativă privind claritatea actului normativ, se impune **definirea termenului 'Municipiul Deva' prin raportare la Statutul Municipiului Deva, aprobat prin HCL nr. 270/2021.** Această definiție va delimita clar aria geografică de aplicare a prezentului regulament;

- **virgula de după „populație”** - desparte verbul („prestează”) de locul unde se desfășoară acțiunea („în zonele publice”). Deși „subiecții” (agenții economici) sunt departe la începutul frazei, **această virgulă creează o ruptură exact acolo unde propoziția ar trebui să fie unitară;**

- **virgula de după „private”** - separă locul (proprietatea privată) de condiția esențială (ca activitatea să fie publică). Regulamentul nu se aplică pe proprietatea privată *în general*, ci doar *atunci când* se adresează publicului. **Această legătură trebuie să fie directă, fără virgulă.**

Propunerea de Formulare:

Pentru a respecta normele de tehnică legislativă (Legea 24/2000), **propun** următoarea formă:

Art. 2. – *Prevederile prezentului Regulament se aplică persoanelor fizice autorizate, persoanelor juridice, întreprinderilor individuale și familiale, meșteșugarilor, producătorilor direcți, instituțiilor publice, precum și oricăror alte entități care desfășoară activități comerciale, sociale, culturale, sportive ori de promovare sau care prestează servicii către populație în zonele publice din Municipiul Deva ori pe proprietățile private atunci când aceste activități se adresează publicului.*

Art. 4, pct. 1

Dacă la Art. 8 se folosește „*Acord de ocupare*”, definiția de la Art. 4 nu poate folosi „*Acord de folosire*”.

Dacă regulamentul se aplică și pe domeniul privat al municipiului (cum scrie la Art. 2 și Art. 8), definiția de la Art. 4 este prea restrictivă pentru că menționează doar domeniul **public**.

Dacă Primăria pune la dispoziție căsuțe de lemn, acestea reprezintă tot o formă de ocupare a domeniului public, dar care **implică și un bun mobil al primăriei**. Pentru a nu avea surprize la Art. 96, definiția de la Art. 4 ar trebui să acopere și această situație.

„utilizarea temporară... pentru o perioadă determinată de timp”, este un pleonasm. Dacă e temporară, e evident că e pentru o perioadă determinată.

Propunere:

1. Acord de ocupare temporară – actul administrativ prin care se aprobă utilizarea temporară a unei suprafețe de teren aparținând domeniului public sau privat al Municipiului Deva, inclusiv a structurilor de vânzare puse la dispoziție de municipalitate (ex: căsuțe de lemn), pentru o perioadă determinată, în scop comercial, cultural, social, recreativ sau sportiv.

Art. 4, pct. 3

Conform ANSVA, **băuturile sunt produse alimentare.**

Cine pe cine consumă? - Dacă citim textul ad litteram: „*prepararea și servirea produselor... pentru consumul imediat al publicului*”, rezultă că **publicul este cel consumat.**

Produsele sunt destinate **consumului**, nu 'pentru consumul publicului'.

Propunere:

3. Alimentație publică – activitatea de **preparare, comercializare și servire a produselor alimentare destinate consumului imediat;**

Art. 4, pct. 7

Dacă un comerciant ocupă un teren din domeniul privat al Primăriei, conform acestei definiții, Direcția nu ar putea emite *Aviz de plată*.

Apare din nou termenul de „*utilizare*”, deși la finalul frazei taxa se numește corect „*taxă de ocupare*”.

Dacă la Art. 96 Primăria închiriază **căsuțe**, avizul de plată ar trebui să acopere și utilizarea bunului mobil (căsuța), nu doar a terenului de sub ea.

Propunere:

7. Aviz de plată – documentul emis de serviciul de specialitate din cadrul aparatului de specialitate al Primarului ori de Direcția Administrarea Domeniului Public și Privat, prin care se stabilește cuantumul taxei datorate pentru ocuparea temporară a domeniului public sau privat al Municipiului Deva, precum și pentru folosirea structurilor de vânzare (căsuțe, tonete etc.) puse la dispoziție de municipalitate.

Art. 4, pct. 20

Există o **suprapunere inutilă**. Punctul 1 definește *actul* (Acordul), iar punctul 20 definește *starea* (Folosirea). Problema este că folosesc termeni diferiți pentru același lucru:

- La pct. 1 scrie: „suprafață de teren”.
- La pct. 20 scrie: „bun aparținând domeniului”.

Recomandare:

Se observă o lipsă de corelare între definițiile de la pct. 1 și pct. 20. În timp ce prima se limitează la 'suprafețe de teren', cea de-a doua introduce termenul de 'bun'. Se recomandă unificarea terminologiei sub conceptul de '**ocupare temporară**' a unor **bunuri (terenuri sau structuri mobile)**, pentru a acoperi și situația căsuțelor de lemn menționate la Art. 96.

Propunere de reformulare:

20. Ocupare temporară – utilizarea, pe o durată determinată de maximum 12 luni, a unui bun (teren sau dotare mobiliară) aparținând domeniului public ori privat al Municipiului Deva, în scopul desfășurării activităților prevăzute în prezentul regulament, fără ca aceasta să constituie un drept de proprietate, administrare sau concesiune.

Pentru a asigura claritatea actului normativ, se propune eliminarea termenului 'folosire' și înlocuirea lui peste tot cu 'ocupare'.

Art. 4

Propun – În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

... și completare cu termenii

34. Municipiul Deva – unitatea administrativ-teritorială formată din:

- reședința Municipiului Deva (orașul propriu-zis);
- localitatea componentă: Sântuhalm;
- satele aparținătoare: Archia, Bârcea Mică și Cristur.

35. Meșteșugar – persoana fizică ce exercită o meserie învățată de la un meșter sau într-o școală de profil, care produce bunuri artizanale sau prestează servicii tradiționale, fiind înregistrată conform prevederilor legale în vigoare.

Totodată, să se analize scutirea de taxe a meșteșugarilor.

Art.5

ATENȚIE - Nu se pune virgulă înainte de "etc".

Art.5, pct 5.5

Nuielușele de Moș Nicolae se pun în ghetuțe în noaptea de 5 spre 6 Decembrie.

Propun: comercializarea nuielușelor și în perioada 02 – 06.12

Idem și pentru alte produse – stabilirea unei perioade de comercializare.

Art.7

Problema: Punctul indică finalul unei idei. Două puncte (:) anunță o enumerare sau o explicație.

Recomandare: Înlocuirea punctului cu semnul 'două puncte' la finalul titlului Art. 7, având în vedere că acesta introduce o listă de elemente (Nomenclatorul), conform normelor de punctuație și tehnică legislativă.

Neconcordanța între titlu și conținut

Titlul spune: „Nomenclator de Produse”

Litera o) spune: „Comercializare pepeni” (o acțiune)

Litera p) spune: „Comercializarea brazilor cu contract...” (o acțiune condiționată). În plus, sintagma 'brazii cu contract' sugerează în mod absurd că **produsul este cel care deține contractul**. Contractul este o obligație a vânzătorului, nu o caracteristică a produsului.

Recomandare: Toate literele de la Art. 7 ar trebui să conțină doar denumirea produselor:

Art. 7. – Nomenclatorul de produse ce pot fi comercializate în cadrul comerțului stradal pe raza Municipiului Deva:

- [...]
- o) Pepeni;
- p) Brazi de Crăciun;
- [...]

Dacă intenția Primăriei este ca **toți** cei care vând produse ce **generează deșeuri** (coji de pepeni, ambalaje, brazi) să **aibă contract**,

La finalul articolului sau într-un articol separat, se poate adăuga condiția:

Pentru produsele prevăzute la lit. o) și p), beneficiarii avizului de comerț stradal au obligația de a prezenta un contract încheiat cu operatorul de salubritate autorizat/licențiat pe raza Municipiului Deva.

Art. 7, Alin. (2)

Un regulament de comerț stradal nu trebuie să lase nicio portiță deschisă pentru produse care pot pune în pericol ordinea publică, morala sau siguranța cetățenilor. Actul normativ local **trebuie să prevadă explicit interdicția bunurilor aflate sub regim special** (Legea armelor, Legea privind combaterea traficului de droguri) **pentru a nu crea confuzia că acestea ar putea face obiectul comerțului stradal dacă nu sunt menționate.**

Dacă sunt scrise doar „produse pirotehnice”, prin interpretare per a contrario (ce nu e interzis e permis), cineva ar putea pretinde că are voie să vândă măștișoare alături de reviste obscene sau cuțite „de vânătoare” pe trotuar.

Propunere de reformulare pentru Art. 7, Alin. (2)

(2) Se interzice comercializarea în cadrul comerțului stradal pe raza Municipiului Deva a următoarelor categorii de produse:

- *a) arme, muniții, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene sau alte produse cu regim special;*
- *b) substanțe psihoactive, precursori de droguri, substanțe toxice sau periculoase;*
- *c) materiale cu conținut obscen, pornografic ori care incită la ură, discriminare, violență sau intoleranță;*
- *d) articole pirotehnice (artificii, pocnitori), cu excepția celor prevăzute la alin. (3);*
- *e) orice alte bunuri sau substanțe a căror deținere ori comercializare este interzisă sau restricționată prin legea penală ori prin legislația specială.*

Ajustarea Alin. (3) (Pentru produsele F1)

Având o listă la Alin. (2), Alin. (3) **trebuie să fie foarte precis:**

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. d), sunt permise exclusiv articolele pirotehnice din categoria F1, comercializarea acestora fiind condiționată de îndeplinirea următoarelor cerințe specifice:

Art. 8 – 16

Dreptul la contestare (Legea 554/2004)

Dacă un document este considerat un simplu „document” și nu un „act administrativ”, cetățeanul ar putea întâmpina dificultăți în a-l ataca în contencios administrativ.

- **Avizul de plată** este, **tehnic**, un act administrativ cu **caracter fiscal**.
- **Acordul** este un **act administrativ individual**.

Se recomandă **eliminarea sintagmei 'documente/'** și păstrarea exclusivă a termenului '**acte administrative**'.

Conform Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, toate formele de autorizare emise de autoritatea publică **trebuie să fie acte administrative** pentru a **garanta dreptul constituțional** al cetățeanului de a le contesta în cazul în care se consideră vătămat în drepturile sale.

În mod normal, **actul de aprobare** (Acordul) **trebuie să fie distinct de actul de plată.**

Discriminarea Aparatelor Vending / Colete

Textul spune că pentru automate se face acord dacă e un singur solicitant, altfel licitație. Dar la final, la **Contractul de închiriere**, spune că pentru aceleași automate se face „contract de închiriere în urma unei licitații”.

Confuzie: Deci facem **Acord** sau **Contract de închiriere**? Sunt două regimuri juridice diferite. Acordul e pe taxă (HCL), contractul e pe chirie (Cod Administrativ).

Recomandare: „Trebuie clarificat regimul juridic. Dacă amplasamentul este fix (chioșc, automat), se recomandă **contractul de închiriere prin licitație**, conform Codului Administrativ, nu acordul temporar.”

Folosirea „etc.”: Apare de mai multe ori. Conform Legii 24/2000, actul trebuie să fie precis. Se înlocuiește cu „**precum și altele asemenea**”.

La o adresă de e-mail trimiți ceva, nu depui;

Art. 16: „(cu aplicarea în cazul comerțului stradal ocazional, sezonier)”.

Problema: Paranteza de la finalul articolului nu are niciun sens gramatical. Ce se aplică? Cui? Este o frază neterminată.

Virgula înainte de etc.: Persistă obsesiv (Art. 8). În limba română, „etc.” (et caetera) înseamnă „și ceilalți/celelalte”, deci virgula în fața lui „și” este interzisă.

Aliniatele se numerează cu cifre sau litere mici. Un simbol nu are ce căuta într-un act oficial. Se folosesc litere sau cifre pentru a putea fi citate ulterior (ex: „conform Art. 8, lit. b”).

Deși la Art. 4 sunt definiți anumiți termeni, **în acest capitol apar termeni noi** sau **utilizați greșit** (ex: „*Acord de folosire*” vs „*Acord de ocupare*”), ceea ce încalcă principiul clarității normei juridice.

În loc să stabilească reguli de conduită, Capitolul II **se pierde** în descrierea unor **operațiuni tehnice interne** (cum verifică funcționarul cererea, unde se duce solicitantul cu avizul etc.). Acestea **nu fac obiectul** unei Hotărâri de Consiliu Local, **ci al unei proceduri operaționale interne.**

Recomandare: Propun **simplificarea textului prin trimitere directă la Anexe.**

Un regulament modern trebuie să prevadă: „*Comercializarea produselor X se face în baza Acordului (Anexa Y), după depunerea cererii (Anexa Z) și achitarea taxei prevăzute la Art. [X].*”

CAP III

Capitolul III este, din punct de vedere legislativ, un **haos total**. Nu doar că este „inuman” de citit, dar este un labirint de contradicții care ar bloca activitatea oricărui funcționar și ar înnebuni orice comerciant.

Nu se știe dacă este un regulament de urbanism, un ghid de bune maniere sau un caiet de sarcini pentru licitații.

Acest capitol trebuie **anulat și rescris integral**, nu doar „corectat”

Conflictul „Amplasamentului”: La Art. 4, amplasamentul este definit strict ca teren aparținând **Municipiului**. Totuși, la Art. 19 și 27, Regulamentul încearcă să reglementeze amplasamente pe **proprietăți private**. Aceasta este o depășire a competenței: Primăria nu poate reglementa prin acest tip de HCL modul în care un privat își folosește terenul, decât prin Regulamentul Local de Urbanism.

Definiții paralele: Toneta este definită la Art. 4 (pct. 31), dar la Art. 34 (alin. 2) apare o **altă definiție**, diferită. Această practică este interzisă de Legea 24/2000 (normele de tehnică legislativă).

Capitolul este o „epopee” a incertitudinii. La Art. 18 se cere „acord de amplasare”, acord ce nu este definit la art. 4, la Art. 20 se cere „licitație și contract de închiriere”, iar la Art. 23 se spune că unele sunt „fără licitație”, dar dacă sunt doi doritori devine „cu licitație”.

Viciu de fond: Nu se poate stabili un regim juridic „după cum bate vântul”. Comerciantul trebuie să știe clar: dacă e punct fix, e licitație (conform Codului Administrativ); dacă e ocazional, e acord. Regulamentul amestecă aceste noțiuni până la anularea lor.

Repetarea obsesivă a modului de depunere (Art. 28 - „pe e-mailul serviciului ...”) transformă un act normativ într-un manual de utilizare a poștei electronice.

Notificarea și Somația: Apare brusc termenul de „**somație**” (Art. 38), fără a fi definit sau corelat cu restul procedurilor. Mai grav, notificările sunt menționate fără termene clare de comunicare anterioară, lăsând loc abuzului.

Condiții tehnice absurde și contradictorii (Energia electrică)

- **Absurditate tehnologică:** Art. 40 interzice racordarea aeriană și pozarea cablurilor pe paviment. În condițiile în care chioșcurile sunt „construcții provizorii” (fără fundații adânci unde să îngropi cabluri conform normelor tehnice de siguranță), Regulamentul **impune o condiție imposibil de respectat.**

- **Recomandare:** În loc să interzică tot, Regulamentul ar trebui să impună „realizarea bransamentelor conform normativelor tehnice în vigoare”, fără a intra în detalii pe care autorii textului nu le stăpânesc.

Art. 42: Sintagma „*se POATE dispune dezafectarea*” pentru amplasări ilegale este un dezastru juridic. Pentru o **amplasare ilegală**, dezafectarea trebuie să fie **obligatorie, nu opțională**. Formularea actuală lasă loc la interpretări coruptibile („la unii se poate, la alții nu”).

Răspunderea integrală: Art. 41 (alin. 2) spune că agenții răspund „integral” pe baza unui deviz întocmit de Primărie. Această **clauză este abuzivă** dacă nu prevede și dreptul comerciantului de a contesta acel deviz sau de a aduce un expert independent.

Fără o astfel de definiție, termenul rămâne o clauză abuzivă, lăsată la libera apreciere (și potențialul abuz) al funcționarilor din Direcția Tehnică.

Fără definiție, „integral” la Primăria Deva înseamnă „cât vrem noi”.

Utilizarea termenilor „ÎNCHIREREA”, „ÎNCHIRIEAZĂ” descalifică întregul document.

Concluzii:

Este inacceptabil ca un regulament să fie o înșiruire de operațiuni tehnice, definiții contradictorii și condiții imposibil de îndeplinit.

Întregul capitol trebuie structurat pe **trei piloni clari:**

1. Condiții de amplasare;
2. Procedura de atribuire (cu trimitere la anexe);
3. Drepturi și obligații.

Orice detaliu de flux intern trebuie scos din textul normativ.

CAP IV

Bizar, conține un Art. 6 rătăcit între Art. 45 și Art. 47.

Incoerența logică: „Aprobarea viitoare a prezentului” (Art. 44)

- **Problema:** Alin. (2) spune că modelele de mobilier se vor stabili în **90 de zile după** intrarea în vigoare a regulamentului. Totuși, la Art. 48, alin. (3), lit. g), i se cere comerciantului să depună la dosar modelul ales „dintre cele aprobate”.

- **Absurd:** Cum poate un cetățean să aleagă un model dintr-o listă care **nu există încă** și care va fi aprobată abia peste 3 luni? Practic, acest capitol blochează orice cerere timp de 90 de zile.

Fantoma” Procesului-Verbal (Art. 4, Art. 47)

- Apare subit termenul de „**proces-verbal de predare-primire**”, care nu este definit la Art. 4.

- **Viciu:** Nu se specifică cine îl semnează, dacă trebuie să conțină fotografii sau dacă poate fi contestat. Mai mult, se vorbește despre „atribuirea amplasamentului” (termen de licitație), deși acest capitol se referă la „Acord de folosire” (act administrativ direct).

Se constată o **eroare gravă de structură** în succesiunea articolelor, fapt ce confirmă caracterul de 'ciornă' nefinisată al prezentului proiect:

Ancronismul juridic: **Articolul 47** reglementează **încetarea acordului** și restituirea amplasamentului, în condițiile în care **obligativitatea obținerii** acestui **Acord** este introdusă abia la **Articolul 48**.

Din punct de vedere al tehnicii legislative, o normă nu poate reglementa stingerea unui raport juridic înainte de a institui nașterea acestuia.

Lipsa de unitate: Această inversiune face textul extrem de greu de urmărit pentru cetățean. În loc să existe un flux logic:

1. Solicitare acord;
2. Obținere;
3. Utilizare;
4. Încetare,

capitolul este o înșiruire de idei disparate, fără o coloană vertebrală procedurală.

Conform **O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, sancțiunile sunt de două feluri: principale (amenda sau avertismentul) și complementare.

Interdicția de a mai desfășura o activitate sau de a solicita un amplasament este o **sancțiune complementară**.

Raportat la **O.G. nr. 2/2001**, interdicția de a solicita un nou amplasament pentru o durată de 12 luni reprezintă, prin natura sa, o **sancțiune contravențională complementară**.

Potrivit legii, o sancțiune complementară **nu poate fi aplicată de drept** (automat), ci **trebuie să însoțească obligatoriu o sancțiune principală** (amenda sau avertismentul), **aplicată printr-un** proces-verbal de constatare a contravenției.

Mai mult, măsura rezilierii '*fără notificare prealabilă*' (lit. a) cumulată cu interdicția pe 12 luni constituie o dublă sancționare excesivă, care încalcă principiul proporționalității și dreptul la apărare.

Propunere: eliminarea acestor prevederi și corelarea lor cu capitolul de 'Sanțiuni' al regulamentului, cu respectarea strictă a procedurii contravenționale.

Recomandare: Adoptarea Capitolului IV în această formă ar însemna oficializarea unui haos birocratic și se impune **eliminarea integrală și rescrierea acestuia** pe o structură logică, cu trimiteri corecte la Anexele care trebuie să facă parte integrantă din proiect, nu să fie 'promisă' aprobarea lor ulterioară.

CAP V

Nelegalitatea reglementării publicității

Eliminarea sau refacerea integrală a Capitolului V, având în vedere **încălcarea normelor de ierarhie a actelor normative și omisiunea voită a legislației speciale**.

1. Omisiunea Legii nr. 185/2013: Este inadmisibil ca un capitol dedicat 'panourilor publicitare' să nu menționeze nici în preambulul Hotărârii, nici la Art. 3 (Legislație aplicabilă), **Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate.**

Această lege este actul normativ superior care **stabilește cadrul legal obligatoriu pentru orice structură publicitară** (inclusiv stoppers, standuri sau roll-ups).

2. Lipsa Regulamentului Local de Publicitate: Conform Legii nr. 185/2013, autoritățile administrației publice locale **au obligația** de a elabora un **Regulament Local de Publicitate**. Introducerea unor norme fragmentate, incomplete și agramate într-un regulament general de comerț stradal **nu suplinește absența acestui regulament specializat și încalcă cerințele tehnice și estetice stricte impuse de legea națională.**

3. Incoerența regimului de sancționare: Legea nr. 185/2013 **prevede propriul regim de contravenții și sancțiuni** pentru amplasarea nelegală a mijloacelor de publicitate. Prin introducerea unor sancțiuni 'proprie' (precum interdicția de 12 luni sau rezilierea fără notificare la Art. 49 alin. 11), prezentul Regulament **crează un paralelism juridic periculos și nelegal, ignorând sancțiunile deja stabilite de legiuitorul național.**

4. Viciu de procedură: Prin neincluderea Legii nr. 185/2013 în fundamentarea proiectului, întreg Capitolul V **este lipsit de bază legală**, fiind un **act administrativ emis cu exces de putere**, care ignoră normele de urbanism și publicitate obligatorii la nivel național.

CAP VI

Încălcarea Legii nr. 9/2023 (Debirocratizarea):

- **Problema:** La Art. 50 alin. (15), se solicită explicit „copie a cărții de identitate” și alte copii după documente emise de autorități.
- **Viciu de legalitate:** Conform Legii nr. 9/2023, instituțiile publice au **interdicția** de a solicita cetățenilor copii după documente emise de alte instituții publice sau copii după cartea de identitate. Primăria are obligația de a asigura fotocopierea gratuită sau de a accepta documentele în format digital, nu de a impune cetățeanului „dosarul cu șină” în format electronic.

Procedura de atribuire (Alin. 9 vs. Alin. 16):

- **Contradicția:** Alin. (9) spune că atribuirea se face „în ordinea înregistrării” (primul venit, primul servit). Totuși, alin. (16) introduce „tragerea la sorți” în cazul mai multor solicitări.

Teoretic, **selecția** este momentul în care comisia deschide dosarele și verifică dacă ai tot ce trebuie (atestat, carnet de comercializare, dacă cererea e „lizibilă”).

Textul Regulamentului este **contradictoriu**, instituind două modalități de departajare care se exclud reciproc:

1. **Criteriul 'Primul venit, primul servit':** Alin. (9) prevede că atribuirea se face în ordinea înregistrării solicitărilor.

2. **Criteriul 'Hazardului' (Tragerea la sorți):** Alin. (16) prevede că departajarea se face prin tragere la sorți.

Această ambiguitate procedurală este **inacceptabilă într-un act administrativ**. Nu se poate stabili dacă un producător care depune cererea în prima zi (conform alin. 9) are prioritate sau dacă dreptul său depinde de norocul unei trageri la sorți (conform alin. 16).

Mai mult, '*Selecția*' este definită ca o etapă de departajare, deși în mod normal aceasta **ar trebui să fie doar o etapă de verificare a conformității dosarului.**

Propunere; unificarea acestor articole și stabilirea unui **criteriu unic, obiectiv și transparent** de atribuire.

Actul administrativ „fantomă” și confiscarea taxelor (Alin. 1, 18, 19):

- **Eroarea:** Se afirmă la Alin. (1) că **Avizul de plată** „atestă aprobarea cererii”. **Un document fiscal nu poate fi act administrativ de autorizare.**

- **Abuzul:** Alin. (19) instituie o clauză abuzivă: **nerestituirea taxei** chiar și din motive obiective. Dacă Primăria nu poate pune la dispoziție locația sau dacă producătorul are o problemă gravă de sănătate (justificată), **reținerea banilor fără prestarea serviciului** de ocupare a domeniului public constituie o **îmbogățire fără iustă cauză** a bugetului local.

Incoerența termenelor (Art. 8 vs. Art. 50):

- **Conflictul:** La Art. 8 s-a stabilit că Avizul de plată este pentru perioade **mai mici de 30 de zile**. Însă la Art. 50 alin. (7), perioada de vânzare a pepenilor este de **3 luni** (20 iunie – 20 septembrie).
- **Viciu:** Regulamentul se contrazice singur la interval de câteva pagini. Nu se poate folosi un instrument (Avizul de plată < 30 zile) pentru o activitate care durează prin definiție 90 de zile.

Răspunderea și Sancțiunile:

- Apare din nou dubla numerotare la litera g) (Alin. 20).
- Se menține sancțiunea complementară a interdicției pe anul viitor (Alin. 23) **fără o procedură contravențională legală, încălcând din nou O.G. 2/2001.**

Impactul asupra rezidenților și lipsa reglementării salubrității

Prin Art. 50, alin. 20, *a II-a lit. g*, Regulamentul instituie în sarcina comercianților **obligatia de 'a nu deranja prin mirosuri'**.

Absurdul administrativ: În loc să oblige comerciantul să curețe zona cu soluții dezinfectante sau să evacueze marfa alterată în maximum 2 ore, Primăria îi cere acestuia, prin regulament, **'să nu miroasă'**.

Proiectul de Regulament ignoră total impactul activităților comerciale asupra curățeniei orașului și a bugetului plătit de **rezidenții Municipiului Deva:**

1. **Subvenționarea mascată a comercianților:** Deoarece Capitolul VI (Pepenii) și alte secțiuni nu impun obligativitatea unui contract de salubritate individual pentru aceste puncte temporare, **costurile colectării resturilor vegetale și a deșeurilor rezultate vor cădea** în sarcina serviciului public de salubritate. Acest lucru înseamnă că **rezidenții Devei subvenționează curățenia după comercianții sezonieri**, fapt inacceptabil.

2. **Riscul sanitar în zonele rezidențiale:** Lipsa unei obligații clare de a deține containere proprii și de a curăța perimetrul la finalul fiecărei zile (cu orar fix și verificabil) va duce la degradarea igienei în cartiere, apariția mirosurilor neplăcute și atragerea dăunătorilor, afectând direct calitatea vieții locuitorilor din zonă.

3. **Omissionea din Preambul:** Regulamentul nu face trimitere la legislația națională privind gestionarea deșeurilor (O.U.G. nr. 92/2021). Orice activitate economică pe domeniul public trebuie să aibă un circuit clar al deșeurilor, care să nu încarce platformele de gunoi folosite de asociațiile de proprietari (rezidenți).

Nu este normal ca un regulament să permită cuiva să vină, să vândă pepeni timp de 3 luni, să lase mizerie în urmă, iar noi, cei care locuim aici tot anul, să plătim prin taxa de salubritate locală curățenia lor. Fiecare acord de ocupare a domeniului public trebuie condiționat de un **contract de salubritate privat** și de dovada achitării acestuia.

Concluzia pentru acest capitol:

Capitolul VI transformă vânzarea pepenilor într-o procedură incertă, bazată pe *'tragere la sorți'*. Este inadmisibil ca un regulament să ignore legile naționale de debirocratizare (Legea 9/2023), să forțeze cetățenii să renunțe la dreptul de restituire a taxei în cazul unor motive obiective și să instituie interdicții în afara cadrului legal.

CAP VII - SECȚIUNEA A

Nelegalitatea și subiectivismul procedurii de selecție

1. **Depășirea competenței: Comisia de selecție ca „instanță judecătorească” (Art. 53)**

• **Problema:** Art. 53, alin. (2) oferă Comisiei dreptul de a „descalifica” un comerciant dacă **„constată fals în declarații”**.

- **Viciu de legalitate:** Constatărea unui fals este atributul exclusiv al organelor de urmărire penală și al instanțelor de judecată. O comisie administrativă nu are baza legală să califice o faptă ca fiind „fals în declarații”.

Această prevedere este un abuz de putere și o încălcare a prezumției de nevinovăție.

2. Criterii de selecție necuantificabile și discriminatorii (Art. 53, alin. 3)

- **Critica:** Regulamentul propune criterii precum „*Originalitatea*”, „*Creativitatea*” sau „*Modul de a oferi produsul*”.
- **Impact:** Acestea **nu sunt** criterii tehnice, ci **aprecieri subiective**. Într-o procedură de atribuire a domeniului public, criteriile trebuie să fie **măsurabile** (ex: punctaj pentru vechime, pentru atestat, pentru plata taxelor la zi).

A lăsa la latitudinea unei comisii să decidă cine este „creativ” și cine nu, **deschide ușa larg către favoritism și corupție.**

3. Încălcarea Legii 9/2023 și Discriminarea fiscală (Art. 55, Art. 56)

- **Debirocratizarea:** Se cer din nou copii după CI, CUI, atestate, ignorând obligația legală a Primăriei de a nu solicita copii.
- **Discriminarea pe bază de domiciliu:** Art. 56 solicită **Certificat de atestare fiscală în original** doar pentru cei din afara municipiului. Pentru localnici, Primăria verifică singură. Această dublă măsură este discriminatorie și încalcă principiul tratamentului egal al operatorilor economici pe piața unică.

4. Haosul terminologic și procedural (Art. 62)

- **Inversiunea pașilor:** La alin. (1) și (2) Primăria stabilește, repartizează și predă amplasamentul, iar **abia la alin. (4) încearcă să definească ce înseamnă acesta** („*amprenta la sol*”).
- **Eroarea de la Alin. 8:** Textul spune că Primăria își rezervă dreptul de a „*sanctiona*” – Primăria nu poate sanctiona - , **incluzând anularea**

acordului fără restituirea taxei. Aceasta este o **clauză abuzivă**: nu poți reține taxa de participare dacă serviciul (ocuparea terenului) a încetat, fără a avea o procedură de contravenție legală în spate.

5. Riscul sanitar: Alimente fără apă curentă (Art. 65)

- **Omisiune gravă:** Deși Art. 54 permite produse fast-food și preparate alimentare (care necesită igienă strictă), Art. 65 spune că Primăria **asigură doar energia electrică.**

- **Problema:** Lipsa alimentării cu **apă curentă** și a canalizării pentru comercianții de alimentație publică **încalcă normele ANSVSA.** Este imposibil să prepari alimente legal fără acces la apă, iar regulamentul ignoră total această infrastructură obligatorie.

6. Salubritatea - Obligații fără instrumente (Art. 59, 60)

- Se vorbește de „colectare selectivă în pubele galbene și negre”, dar **nu se precizează cine le pune la dispoziție și cine le golește.** Dacă comercianții trebuie să aibă contracte proprii pentru un eveniment de 2 zile, procedura este birocratic imposibilă. Dacă nu au, **costul cade pe rezidenți,** iar gunoiul va ajunge la pubelele blocurilor din apropiere.

Aliniatele se numerotează cu cifre sau litere mici. Un simbol nu are ce căuta într-un act oficial. Se folosesc litere sau cifre pentru a putea fi citate ulterior (ex: „conform Art. 8, lit. b”).

Concluzia:

Secțiunea A a Capitolului VII transformă organizarea evenimentelor într-un proces opac, bazat pe verdicte cvasi-judiciare ale unei comisii și pe criteriile estetice subiective.

Totodată, permiterea activităților de alimentație publică fără asigurarea utilităților de apă și canalizare (Art. 65) pune în pericol sănătatea populației.

CAP VII - SECȚIUNEA B

Se cer din nou **copii**.

Dacă organizatorul are **contract direct** cu operatorul, de ce îi mai „refacturează” Primăria? Primăria nu este furnizor de energie electrică licențiat ANRE pentru a face operațiuni de refacturare cu penalități de 0,01% pe zi. Această structură de plată este civilă/comercială și nu are ce căuta într-un Regulament de ocupare a domeniului public.

Contradicția flagrantă privind delimitarea și respectarea suprafeței (Art. 71 coroborat cu Art. 72)

Există o contradicție logică insolubilă între **modul de predare a amplasamentului și sancțiunea aplicată ulterior:**

1. **Imposibilitatea culpei organizatorului:** Conform Art. 71, alin. (1), Primăria Municipiului Deva este cea care efectuează măsurătorile și **delimitează perimetrul prin gard sau bandă de protecție**. În aceste condiții, amplasamentul devine un **spațiu fizic îngrădit de autoritate**.

2. **Sancțiunea absurdă:** Art. 72 prevede sancționarea organizatorului, inclusiv prin **anularea evenimentului**, pentru *'nerespectarea suprafeței predate'*. Este ilogic să sancționezi un organizator pentru depășirea unei suprafețe pe care tot Primăria a îngrădit-o fizic.

3. **Caracterul abuziv:** Această prevedere pare a fi introdusă doar pentru a oferi Primăriei un **pretext arbitrar de a anula un eveniment** în orice moment, **fără a restitui taxa** (clauză care, așa cum am menționat anterior, este oricum ilegală). Dacă Primăria îngrădește spațiul, responsabilitatea respectării limitelor revine celui care a instalat gardurile/benzile.

Orice eroare de măsurătoare aparține Primăriei și nu poate fi imputată organizatorului sub sancțiunea anulării evenimentului.

Aliniatele se numerotează cu cifre sau litere mici. Un simbol nu are ce căuta într-un act oficial. Se folosesc litere sau cifre pentru a putea fi citate ulterior (ex: „conform Art. 8, lit. b”).

CAP VII - SECȚIUNEA C

Se cer din nou copii.

Lipsa protecției pentru meșteșugari și artiști plastici (Art. 88 - 97)

Proiectul de Regulament **tratează în mod discriminatoriu și mercantil valorile culturale ale comunității:**

1. **Tratament egal la taxe pentru activități inegale:** Deși Art. 88 îi menționează pe meșteșugari și artiști plastici, restul capitolului îi **obligă la plata aceluiași taxe** de ocupare a domeniului public ca și pe comercianții de produse industriale sau fast-food. Această abordare ignoră faptul că un meșteșugar autentic (olărit, țesut, sculptură) are o rată de profit minimă față de un comerciant de volum, fiind practic **alungat de la eveniment** din cauza costurilor de participare.

2. **Omisiunea facilităților fiscale:** În spiritul legii și al buneii practici administrative, Primăria ar trebui să prevadă **scutirea sau reducerea semnificativă a taxelor** pentru meșteșugari și artiști (persoane fizice), pentru a încuraja prezența lor. În forma actuală, Târgul de Crăciun riscă să devină un simplu 'bazar de importuri' în care meșteșugul autentic nu își mai permite să existe.

3. **Contradicția între 'Criterii' și 'Costuri':** Primăria solicită 'originalitate și unicitate' (Art. 95) drept criterii de selecție, dar **taxează aceste valori la preț de piață comercială.**

Propunere: introducerea unei grile de taxare diferențiate, care să recunoască statutul special al meșteșugarilor și artiștilor locali, conform tradiției de susținere a culturii.

Omisiunea Majoră – Comercializarea Brazilor: Deși capitolul pretinde că reglementează sărbătorile de iarnă, **nu există nicio prevedere referitoare la comercializarea brazilor.** Această activitate esențială, **prevăzută la art 5 din Regulament,** rămâne într-un vid legislativ, lăsată la discreția totală a funcționarilor.

Justiție Paralelă și Penalități Nelegale: Se repetă abuzul comisiei de a constata '**falsul în declarații**' (competență penală, nu administrativă) și se instituie penalități comerciale de 0,01%/zi pentru energia electrică, deși Primăria nu este furnizor de utilități licențiat ANRE.

Standarde Duple și Sancțiuni Abuzive: Se interzic aerotermele sub sancțiunea rezilierii contractului în 24 de ore (Art. 101), ignorând realitățile termice ale iernii, în timp ce **Primăria nu asigură infrastructura de apă potabilă, obligatorie pentru alimentația publică autorizată.**”

Practici de tip cămătăresc (Art. 98, 106): Se instituie nerestituirea **taxei în nicio situație**, chiar dacă evenimentul se anulează sau comerciantul este **exclus arbitrar**. Această reținere a banilor fără prestarea serviciului constituie o **îmbogățire fără justă cauză** a bugetului local și o **practică abuzivă**, Primăria încasând sume integrale în avans **fără a-și asuma nicio responsabilitate**.

Aliniatele se numerotează cu cifre sau litere mici. Un simbol nu are ce căuta într-un act oficial. Se folosesc litere sau cifre pentru a putea fi citate ulterior (ex: „conform Art. 8, lit. b”).

CAP VIII

Capitolul VIII începe fără un titlu adecvat și fără o structură coerentă, confirmând caracterul fragmentat și neprofesionist al întregului proiect de Hotărâre.

1. Primăria „Cămătar” – Penalități de 0,1% pe zi (Art. 109, Alin. 7)

- **Critica:** La Târgul de Crăciun penalitatea era de 0,01%. La Ștrand, brusc, penalitatea pentru energie electrică sare la 0,1% pe zi;
- **Ilegalitatea:** Este o dobândă de tip cămătăresc. Mai mult, Primăria nu este operator de energie licențiat. Conform Codului Civil și legislației comerciale, penalitățile nu pot depăși quantumul debitului și trebuie să fie corelate cu dobânda legală penalizatoare. Primăria Deva își stabilește propriile legi monetare;

2. Confuzia între Chirie și Taxă (Art. 109, Alin. 12)

- **Eroarea:** Deși Art. 107 spune clar că spațiile se **închiriază** (deci se plătește **CHIRIE**), Art. 109 alin. 12 vorbește despre nerestituirea **TAXEI**.
- **Impact:** Într-un contract de închiriere nu există „taxe”.

3. Execuția „fără judecată” (Art. 109, Alin. 12-13)

- **Abuzul:** Serviciul care administrează Ștrandul devine „procuror și judecător”. Poate rezilia contractul și reține garanția/chiria fără nicio procedură de mediere sau intervenție a instanței, bazându-se pe o „*nerespectare a regulamentului*” (care, după cum am văzut, este plin de greșeli).

- **Evacuarea administrativă:** Se menționează evacuarea pe cale administrativă (Alin. 13), dar Codul Administrativ prevede reguli stricte pentru recuperarea bunurilor proprietate publică, care nu pot fi „simplificate” după bunul plac al unui șef de serviciu din Primărie.

Aliniatele se numerotează cu cifre sau litere mici. Un simbol nu are ce căuta într-un act oficial. Se folosesc litere sau cifre pentru a putea fi citate ulterior (ex: „conform Art. 8, lit. b”).

CAP IX

Restrângerea nelegală a dreptului de utilizare gratuită a domeniului public (Art. 110):

1. **Confuzie terminologică:** Proiectul utilizează sintagma inventată '*instituții publice de interes general*', ignorând definițiile din Codul Administrativ. Mai grav, **condiționează gratuitatea** de deținerea '*statutului de utilitate publică*'.

2. **Eliminarea societății civile locale:** Statutul de utilitate publică se acordă prin Hotărâre de Guvern și este deținut de un număr infim de ONG-uri la nivel național. Prin această formulare, Primăria Deva **interzice accesul gratuit** la domeniul public pentru 99% din asociațiile și fundațiile locale care desfășoară activități non-profit (sportive, culturale, umanitare), forțându-le să plătească taxe de ocupare la fel ca marii comercianți.

CAP X

După ce persoana interesată este purtată prin 40 de pagini de haos, se ajunge la **Capitolul X**, care se dorește a fi o „recapitulare”, unde nu mai avem aviz sau contract.

CAP XI

Proiectul **ignoră complet mecanismul legal de sancționare**, confundând amenda (sancțiunea principală) cu măsurile administrative (sancțiunile complementare) și eșuează total în a oferi o **individualizare a sancțiunii** (gradarea amenzii în funcție de pericolul social), **ignoră principiile fundamentale** ale OG 2/2001 (legea-cadru a contravențiilor)

Regulamentul **nu face** distincția obligatorie între **sancțiunea principală** (avertisment sau amendă) și **sancțiunea complementară** (suspendarea activității, ridicarea bunurilor).

Acesta **amestecă sancțiunile** cu **măsuri administrative forțate**, precum 'somația' sau 'evacuarea pe cale administrativă', care **nu sunt prevăzute de legea contravențională generală**.

Un act administrativ normativ trebuie să permită agentului constatator să individualizeze amenda în funcție de gravitatea faptei. În schimb, acest proiect propune amenzi fixe sau cu marje extrem de mici, aplicate la grămadă pentru fapte cu pericol social diferit (ex: neafișarea orarului **este tratată similar** cu ocuparea ilegală a domeniului public).

Inventarea '**somației**' ca etapă procedurală (Art. 117) este un act extra-legat. Poliția Locală poate doar să constate fapta și să aplice sancțiunea, **nu să creeze proceduri hibride de 'sotare cu eliberare de îndată'** care **nu au nicio valoare juridică**.

Art. 117, alin. (2) enumeră subiecții care pot fi sancționați: „*persoane fizice, persoane juridice, asociații, fundații, persoane fizice autorizate/întreprindere individuală/familială*”.

Privilegiu neconstituțional: Art. 117, alin. (2) **exclde instituțiile publice** din categoria subiecților ce pot fi sancționați, limitând amenzile doar la cetățeni și entități private.

Această prevedere **încalcă principiul egalității în fața legii**. Dacă o 'instituție publică de interes general' încalcă normele de ocupare a domeniului public, aceasta trebuie să poarte răspunderea contravențională conform OG 2/2001.

Omisirea informării privind competența alternativă a instanței (Art. 120)

Regulamentul **ignoră drepturile fundamentale** ale contravenienților, stabilite prin **Legea nr. 107/2022**:

1. **Încălcarea dreptului la un proces facil:** Deși legislația actuală (modificarea Art. 32 din OG 2/2001) **permite cetățeanului să depună** plângerea contravențională și la **judecătoria de la domiciliul său**, nu doar la cea din Deva, proiectul de Regulament **trece sub tăcere acest drept.**

2. **Dezinformarea prin omisiune:** Având în vedere că la evenimentele din Deva participă mulți comercianți din alte uat-uri, **ascunderea** acestei posibilități legale **este o încercare de a descuraja contestarea proceselor-verbale, obligând cetățenii să creadă** că singura cale este un proces la Deva.

3. **Legislație depășită:** Includerea unui capitol de contravenții care **nu ține cont de modificările legislative** din ultimii 4 ani (2022-2026) demonstrează că **întregul document este un 'copy-paste' din surse perimate**, fără nicio valoare juridică actuală.”

CAP XII

1. Actul de încetare: Confuzie între Notificare și Act Administrativ

- **Eroarea:** Art. 122 vorbește despre o simplă „*notificare*” prin care beneficiarul este obligat să predea terenul în 30 de zile;
- **Realitatea juridică:** Ocuparea domeniului public se face în baza unui **act administrativ** sau a unui **Contract**.

Încetarea înainte de termen, din inițiativa autorității (pentru „interes public”), **nu se poate face printr-o simplă scrisoare/notificare**, ci printr-un **Act Administrativ de Revocare/Încetare** (Dispoziție de Primar sau HCL). Acest act **trebuie să fie motivat temeinic și poate fi atacat în instanță**. Primăria încearcă să ocolească procedura legală de contencios administrativ folosind termenul „notificare”.

2. Termenul de 5 zile pentru restituirea taxei – Un abuz logic

- **Absurdul:** Dacă Primăria te dă afară pentru că are ea nevoie de teren (interes public), tot ea **îți impune** un termen de **5 zile lucrătoare** ca să soliciți restituirea banilor tăi plățiți în avans.

- **Critica:** Restituirea sumelor achitate pentru un serviciu care nu mai este prestat (din vina sau nevoia autorității) ar trebui să se facă **din oficiu și automat**.

Să **condiționezi** returnarea banilor de o cerere depusă într-un termen arbitrar de 5 zile este o **formă de „confiscare mascată”** și o barieră birocratică ilegală.

3. „Să-mi impună când să depun cerere”

- **Viciu de drept:** Dreptul de a-ți recupera o sumă plătită nedatorat (plată nedatorată/îmbogățire fără justă cauză) **este supus termenului general de prescripție de 3 ani**, nu unui termen de 5 zile inventat într-un regulament local.

Această prevedere este **clar abuzivă și are scopul** de a păstra banii celor care nu apucă să depună hârțogăria la timp.

Dispoziția Primarului vs. Consiliul Local (Art. 123, alin. 2)

- **Viciul de competență:** Amplasamentele se stabilesc prin **Dispoziția Primarului**.

- **Critica:** Administrarea domeniului public este, conform Codului Administrativ, atributul **Consiliului Local**. Primarul doar **pune în executare** hotărârile consiliului.

Prin acest articol, se încearcă **transferul unei puteri de decizie** (unde se face comerț) de la organul deliberativ (aleșii locali) la pixul unui singur om (Primarul), ceea ce deschide poarta către favoritism.

Bariera nelegală a "amenzilor neachitate" (Art. 124)

- **Eroarea:** Se **condiționează** emiterea unui acord de inexistența amenzilor neachitate.

- **Critica:** Instanțele din România (inclusiv Curtea Constituțională și ICCJ) **au stabilit** în repetate rânduri că autoritatea locală **nu poate refuza prestarea unui serviciu administrativ** (cum e emiterea unui aviz) **pentru existența** unor debite la bugetul local, deoarece statul are deja la îndemână mecanismul **executării silite**. Această prevedere este o formă de șantaj administrativ ilegal.

Încălcarea normelor de tehnică legislativă privind Dispozițiile Finale (Art. 122 - 124)

Capitolul XII al proiectului **încalcă flagrant** Art. 55 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă:

Natura dispozițiilor finale: Conform legii, această secțiune trebuie să cuprindă măsuri de punere în aplicare, data intrării în vigoare și abrogări.

În schimb, proiectul de față **introduce noi obligații de fond** pentru comercianți (Art. 123) și **condiții de eligibilitate nelegale** (Art. 124), transformând finalul actului într-un **amalgam de norme care trebuiau să se regăsească în corpul principal al regulamentului.**

Proiectul de Regulament **eșuează** în a respecta arhitectura legală a unui act normativ, creând un **haos procedural pentru cetățean:**

1. **Dispersarea normelor de aplicare:** Deși Art. 55 alin. (2) din Legea 24/2000 obligă autoritatea să grupeze termenele de elaborare a normelor tehnice la capitolul de 'Dispoziții finale', proiectul de față a "uitat" prevederea referitoare la termenul de 90 de zile pentru aprobarea modelelor de mobilier **într-un articol anterior** (rătăcit prin text), în loc să îl specifice clar la final, **ca măsură de punere în aplicare.**

2. **Insecuritatea investiției:** Prin neincluderea modelelor și a specificațiilor tehnice în anexe (sau gruparea termenului de adoptare la final), **comercianții sunt puși în imposibilitatea de a-și planifica bugetul.** Nu poți cere respectarea, cât timp **modelele sunt o promisiune viitoare, ascunsă prin textul regulamentului.**

Logica unui regulament este:

1. Unde am voie să stau? (Amplasamente)
2. Cum obțin locul? (Licitație/Cerere)
3. Ce act semnăm? (Contract/Acord)
4. Ce am voie să fac? (Obligații)
5. Ce pătesc dacă greșesc? (Sancțiuni)

În acest sens, solicit retragerea acestuia și redactarea unui nou text care să respecte limba română , normele de tehnică legislativă și drepturile constituționale ale cetățenilor și comercianților.

Cu stimă,

Deva
13.02.2026

HERLEA DANIEL GABRIELA

